

nº 164 Capdepera i Cala Rajada maig 1995

Pascual

Moll

Esteva

Gelabert

Llull

Muntaner

QUIN Elegeixes ?

Cap Vermell

maig 1995

nº 164

Obra Cultural Balear

Capdepera

Cala Rajada

Hem fet aquest número:

Joan Rai

Pep Terrassa

Jaume Fuster

Paco Galian

Sebastià Ferrer

Joan Espiritusanto

Miquel Ferragut

Llucià Rinyon

Isidor Rodríguez

Andreu Genovart

Miquel Lliteres

Joan Pujadas

Joan Llull

Cap Vermell no es fa responsable del que llegeixen els lectors ni del que escriuen els col·laboradors.

De fet, Cap Vermell no es responsabilitza de res.

Així mateix s'ofereixen aquestes pàgines a qualsevulla tenguí res a dir.

Depòsit legal 1197/80

Imprimeix:

Tirrena (Manacor)

Nihil Obstat

Cap Vermell

Apartat de correus 69

Capdepera

PORTALET

No hi ha temps que no torni ni mal que duri cent anys. Semblava molt lluny, que no arribaria mai el dia, però vet aquí que ja hi som i d'aquí a pocs dies serem convocats a les urnes per elegir els dotze apòstols i el pastor que ens guiarà des de les altures de l'Ajuntament els pròxims quatre anys. De fet, el darrer batle del mil·lenni és el que anam a elegir ungits per la gràcia de la soberania popular.

A Capdepera les eleccions locals sempre són renyides, ja que pocs vots basten per decantar la balança de cap a un costat o un altre i no és excepció aquesta vegada. Si tiram mà d'arxiu veim que al maig del 91 setze vots li faltaren a l'UCAP per obtenir un regidor més i canviar el panorama polític. O que un sol vot impedí a l'AP aconseguir un tercer regidor al maig del 83. O que al 1979 dos malaïts vots privaren a l'CD del segon regidor. Per tant, vius i ungles que una badada, un constipat o un malentes de darrera hora poden ensorrar tota una campanya electoral.

Un, dos, tres, quatre, cinc, sis són els partits que es presenten a la consideració de la clientela electoral. El dubte que sorgeix és si hi ha sis maneres distintes de confeccionar els pressuposts municipals, si hi ha sis concepcions distintes de la política cultural a Capdepera, si les normes urbanístiques es poden redactar de sis maneres diferents, etc.

A la graella de sortida ocupant la "poole position", hi trobam en Joan Pascual per l'UCAP, en Toni Muntaner per l'escuderia del PSOE, en Joan Llull defensant el PP, en Felip Esteve pel PSM, en Damià Gelabert en representació d'EU i en Salvador Moll per l'CB.

Hi veim poques novetats, com per toca a un poble immovilista com el nostre, per tant, al manco en aquest aspecte, la política s'ajusta a la realitat social, cultural i econòmica del municipi. Ens esperen quatre anys de continuïsmes, siguin quins siguin els guanyadors, i l'única emoció és saber el nom de les persones elegides.

Que Déu reparteixi sort i que guanyi el millor.

Plaça des Sitjar

Festa del llibre

En el número anterior incloïem el programa d'activitats -per cert molt extens- de la Festa del llibre de 1995. Dels actes que s'assenyalaven cal recordar les sessions de vídeo infantil, les conferències de Pere Fullana i Miquel López Crespí, el teatre i les sessions de na Catarina Conta-Contes. Tampoc faltà l'eixida de la biblioteca al carrer els dies de mercat. A més, enguany, els alumnes de les escoles confeccionaren un bestiari d'animals fantàstics que resultà molt creatiu i vistós.

Durant la setmana del 24 al 30 tengué lloc l'exposició "50 anys de biblioteca a Capdepera", que es clausurà el dia 29 amb l'homenatge a Francisca Terrassa i Magdalena Tous, ambdues ex-bibliotecàries de "la Caixa" de Capdepera.

Teatre

Aquest mes d'abril hem pogut assistir a la representació de tres obres de teatre ben distintes. Així, el dia 24 es representà l'obra infantil "Pinotxo", pel Centre Dramàtic Di Marco; els nins de Cala Rajada foren transportats en tren. El grup Aranyes Teatre presentà l'obra "Joc fora", escrita i dirigida per l'artanenc Pep Tossar, davant un públic nombros, però no tant que arribàs a omplir la sala. Per acabar, Taula Rodona representà un difícil monòleg de Jean Cocteau, amb poca presència de públic.

Prevenió de drogodependències

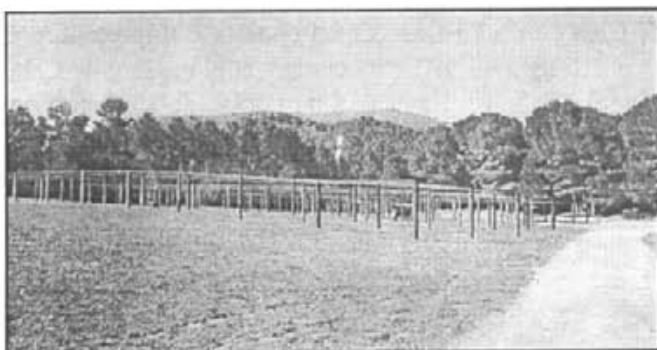
El 14 de febrer es celebrà a Capdepera la quarta reunió sobre prevenió de drogues que es celebra anualment a la nostra comarca i que reuneix els equips de promoció de la salut del Servei d'Acció Social del CIM. Aquestes reunions són de seguiment de les tasques realitzades per aquesta comissió, amb la finalitat d'informar i coordinar els ajuntaments.

Aparcaments

Els aparcaments de Cala Agulla han millorat molt el seu aspecte, amb la col·locació d'enramades que preservaran del sol als cotxes allà aparcats i que, en certa manera, justifiquen el cobrament de tarifes.

A la vegada, s'ha intensificat el control d'accés a la pineda de Cala Agulla, fent respectar més escrupolosament la prohibició d'accés de vehicles a l'interior de l'àrea protegida i, molt especialment, l'aparcament fora de la zona habilitada.

Les multes són "salades".

Setmana Santa

Els actes religiosos habituals de Setmana Santa tengueren el seu desenvolupament normal, tant a Capdepera com a Cala Rajada. La concurrència als actes, especialment a les processons, fou força nombrosa i el clima fou de silenci i recolliment; tret, clar, del dia de Pasqua, amb la processó de l'Encontre que posà la nota festiva i de color.

Campanya electoral

Com ja anunciàrem, "Cap Vermell" ofereix aquest mes un reportatge en el que els partits que presenten candidats a la batlia, amb excepció de Convergència Balear, han contestat una sèrie de preguntes referides al nostre municipi. D'altra banda, aquest més no oferim la nostra secció d'"avisos, noces i comunicats".

Per la seva part, "Capdepera Ràdio" ha programat un calendari de presentació dels candidats i taules rodones on els partits han pogut presentar els programes respectius.

De tota manera, serà aquesta darrera setmana que, qui més qui manco, farà l'esforç final, amb distints actes públics, mítings i festes, a més dels clàssics sopars de germanor.

Floretes

En el suplement de gestió municipal d'"El Día del Mundo", on els ajuntaments de l'illa fan repàs de les seves actuacions, no hi ha faltat el de Capdepera. En ell s'hi deia: "...s'han construït els passetjos de Cala Lliteres i executat la construcció del pont de Canyamel i el pont de Cala Gat". La frase és un conjunt d'imprecisions i errors. Fins avui just s'ha començat el passeig de Cala Gat, el de Cala Lliteres ni s'ha iniciat, dubtam molt on s'ha de col·locar el pont de Cala Gat i el de Canyamel encara tampoc no s'ha acabat. O el comunicant s'expressà molt malament o el periodista que ho transcriví no s'adonà del que li digueren.

Dèficit

Segons dades de la Batlia, després reproduïdes a un full informatiu de l'Agrupació Socialista, el deute municipal és el següent: 186 milions de ptes. a llarg termini, 57 milions a creditors, 80 milions d'una pòlissa de crèdit, 74 milions a Seguretat Social i Hisenda. Tot fa un conjunt de 397 milions, cosa que suposa un coeficient d'endeutament del 8%, que es pot considerar baix. Aquestes xifres difereixen molt de les calculades per l'oposició (s'ha arribat a parlar de 900 milions), i així

mateix són diferents de les donades pel mateix Batle en el mes de febrer passat, on xifrava el deute en 544 milions. S'ha de tenir en compte que des d'aleshores s'ha recaptat l'IBI i demés arbitris municipals. El deute municipal ha estat un argument molt al·ludit durant la pre-campanya electoral, el cert és que encara no s'ha presentat el balanç de l'any 94 i així fa molt mal discutir

Primer de maig

Una diada de signe clarament reivindicatiu fins fa dos dies, ha passat gairebé desapercebuda a Capdepera i Cala Rajada, aquest any. Ni manifestacions per places i carrers ni actes significatius de cap mena. No sabem si els sindicalistes i treballadors en general ho celebraren en privat, però res no diferencià aquesta jornada d'un dia qualsevol, amb bona part de botigues i comerços oberts al públic.

Correllengua

Dins el marc de la campanya "Passem a l'acció" de l'Obra Cultural Balear, es dugué a terme el "Correllengua", una proposta lúdico-reivindicativa en defensa del català, consistent en una cursa de relleus en tres etapes, durant la qual la flama de la llengua fou transportada de Palma a Lluç, on quedà instal·lada. Hem de significar que el primer rellevista fou el porter del Reial Mallorca, el gabellí Antoni Prats. El nombre de rellevistes fou de 2.000, quan els organitzadors n'havien previst 600; a més, es multiplicaren els actes tant als pobles per on passà la flama com a d'altres que no tengueren tal sort. Aquest fou el cas de Capdepera, on "Cap Vermell" organitzà una conferència a càrrec del professor de llengua i literatura catalana, Damià Pons, sota el títol "Llengua i integració social".

D'altra banda, enmig d'un èxit de participació sense precedents, s'organitzà la cadena humana per la

llengua, el dia 6 de maig, en la qual es concentraren prop de vint-mil persones (entre d'elles un bon grapat de gabellins).

II Setmana Cultural

L'escola de s'Alzinar ha organitzat la seva Segona Setmana Cultural, entre els dies 2 i 5 de maig, dedicada a realitzar activitats culturals, lúdiques i educatives a les aules. Així, hi hagué tallers variats (ràdio, vídeo, maquillatge, eco-tallers, fotografia...) programats per cursos, i actes col·lectius com la Milla Urbana, la Diada per la Pau, o el festival de cloenda. L'organització ha estat a càrrec de mestres i alumnes, amb l'estreta col·laboració de l'A.P.A. Donaren el seu suport l'Ajuntament, Policia Local, Associació Hotelera i d'altres persones a nivell individual.

Durant aquesta setmana, un grup d'alumnes de 4t., 5è. i 6è. anaren de viatge a Barcelona, on visitaren, en un programa molt intens, els punts més interessants que ofereix la Ciutat Comtal.

Nimfomania

Després de tot el que ja s'ha dit, no val la pena insistir en el tema de "Nimfomania", el programa de "Capdepera Ràdio" que ha estat portada de tots els mitjans de comunicació de l'Illa i d'alguns de fora. Tot arrancà amb l'intent, per part dels responsables del programa, d'imprimir un cartell de promoció en el taller municipal de serigrafia on s'hi barrejaven la Verge de l'Esperança, una nina nua i una dona en actitud provocativa. Manifestam les nostres reserves sobre l'oportunitat de, a més de no permetre l'impressió del cartell, suprimir el programa al·ludit.

Urbanisme

Si al passat número ja parlàvem de la problemàtica creada pel retràs en la concessió de llicències, aquest mes s'ha comentat molt l'obra de l'antic hotel Serrano, a Son Moll. Com podeu observar a la foto, es veuen quatre plantes (una més de les permeses) i, segons ens explicaren, això és legal ja que -per qüestió del desnivell- una es considera soterrani. Malgrat tot, ens han informat que s'ha tomat una part d'aquesta quarta planta.

Esquixos

* El C.E. Escolar ha enfilat aquesta recta final del campionat de Primera Regional amb una dosi de moral afegida per l'espectacular resultat de 12-0 davant el Porreres. Sembla que si es manté l'actual tercera posició, cosa pràcticament aconseguida, l'equip s'assegura l'ascens a Regional Preferent, a expenses d'ascensos i descensos de les categories superiors.

* El contrapunt l'han posat els benjamins de l'APA S'Alzinar, equip aquest que ha acabat la temporada en el darrer lloc de la classificació. És el primer any que participen i temps tendran per aprendre.

* A l'homenatge a les dues ex-bibliotecàries de "la Caixa", del dia 29 d'abril, la classe política local hi féu massiu acte de presència, com mai sol succeir en aquest tipus d'actes. No hi ha com ensumar eleccions...

* El dia 26 ens visità, una vegada més, la unitat mòbil de la Germandat de Donants de Sang. Es produïren 96 donacions, cosa que

demostra la consolidació del nombre de donants i l'alt grau de consciència assolit en el nostre poble. Es preveu que la propera donació ja es farà en el nou ambulatori del Carrer Ponent.

* Enguany tornarem tenir conveni entre l'Ajuntament i la Creu Roja, per a cobrir els serveis de salvament i socorrisme a les platges del municipi, durant l'estiu 95. Per això, i altres serveis rebrà al voltant de dotze milions de subvenció.

* La tercera concentració de globus aerostàtics de Cala Millor, n'arreglè 48 de diferents països, tots ells molt vistosos i espectaculars. En aquest certamen internacional hi participà "Mallorca Ballons", empresa que té la seu social a Cala Rajada.

* Els italians segueixen entossudits en carregar-se la pesca en el Mediterrani occidental. El darrer episodi ha estat la captura, davant les costes de Capdepera, d'un vaixell d'aquella nacionalitat amb una xarxa de deriva de 7,5 quilòmetres de longitud, quan el màxim permès és de 2'5 quilòmetres.

* Per a la campanya electoral s'han instal·lat més valles de fusta per aferrar cartells. Voldríem que aquests fossin suficients i no s'emprassin façanes ni murs.

* Mateu Morey ha estat oficialment cap de l'oficina de Correus i Telègrafs de Cala Rajada, plaça que fins ara havia ocupat provisionalment. Enhorabona.

* L'A.P.A. de S'Alzinar ha instal·lat un joc infantil en el pati de pre-escolar, amb la intenció d'ampliar-lo més envant. L'aparell ha estat molt ben rebut pels nins. D'altra banda, s'han comprat tres ordinadors per a la sala d'informàtica, amb la qual cosa aquesta queda completada.

* L'A.P.A. de S'Auba ha tornat a organitzar l'escola d'estiu, per la qual cosa ha iniciat la pre-inscripció. Esperam que tenguim el mateix èxit de participació de les edicions anteriors.

* La plaça de la Residència comença a prendre forma i les obres, per bé que enderrades, van a bon ritme; el pont de Canyamel té acabades les bases de formigó i només manca la instal·lació de la part metàl·lica de l'ull; han començat les obres del passeig de Cala Gat (sembla que únicament s'adobarà el camí) i s'espera que es podran començar les de Cala Llites. Quantes d'aquestes obres es podran inaugurar abans del dia 28 de maig? Si no estan llestes, quina llàstima de foto!

El temps, el nostre temps

per Joan Espiritusanto

No podem dir que aquest mes d'abril hagi tenguut un aspecte de transició, ja que les oscil·lacions han estat relativament poc perceptibles. Una altra vegada, les pluges han estat escasses i aquesta sequera que patim farà més greus els problemes que ja té, no salient el nostre entorn, sinó tota la illa. La pluja total del mes ha estat de 1'6 l/m², repartits en cinc dies que, en cap moment, no arribà a un l/m². La seva distribució fou la següent: dia 16, 0'3 l/m²; dia 17, 0'2 l/m²; dia 20, 0'3 l/m²; dia 21, 0'2 l/m²; i la màxima del mes, el dia 28, amb 0'6 l/m². Què passara ara que entrem dins els mesos més secs? Podrà "Aguas Capdepera" subministrar a tot el nostre municipi el cabdal necessari? Aquesta aigua, segurament, una vegada que el nivell sigui molt baix, endrà amb calç i terra, com altres vegades, espenyant els encalentsadors i les canonades.

Els vents que bufaren els dies de pluja, vengueren del gregal els dos primers dies, passant a la tramuntana el dia 20, per quedar els dos darrers dies rolant del llebeig. Damunt les 21 hores del dia 4 entrà la boira, que es perllongà fins al matí del dia 5.

Quant a les temperatures, molt normaletes, pujant a principi de mes fins situar-se damunt els 20°, amb esporàdiques baixades fins als 18°. Com és lògic, la màxima del mes, fou ja tocant el maig, el dia 30, amb 22°, i la mínima de les màximes fou de 18° en quatre ocasions. Les mínimes giraren entorn als 10°, si fa no fa. La màxima de les mínimes fou de 12°, també en quatre ocasions, arribant als 6° el dia 21.

A la vista del que hem exposat, tornarem fer particulars rogatives de pluja, o bé traurem algun sant al carrer, com feren a Madrid l'any 1426, en què passejaren el cos de Sant Isidre, o com fan encara ara a d'altres indrets de la Península.

Com a efemèrides, deixam constància que el 14 d'abril de 1912 s'enfonsà el "Titànic", morint 1.517 passagers, després de topar amb una muntanya de gel, cosa que motivà la creació del "Servei de Vigilància dels icebergs". Per altra banda, recordam que el 2 d'abril de 1872, morí Samuel Finley Breese MORSE, físic nord-americà inventor del telègraf, paraell aquest que possibilità la creació de serveis meteorològics i l'intercanvi internacional d'informació del temps.

Ja podeu...

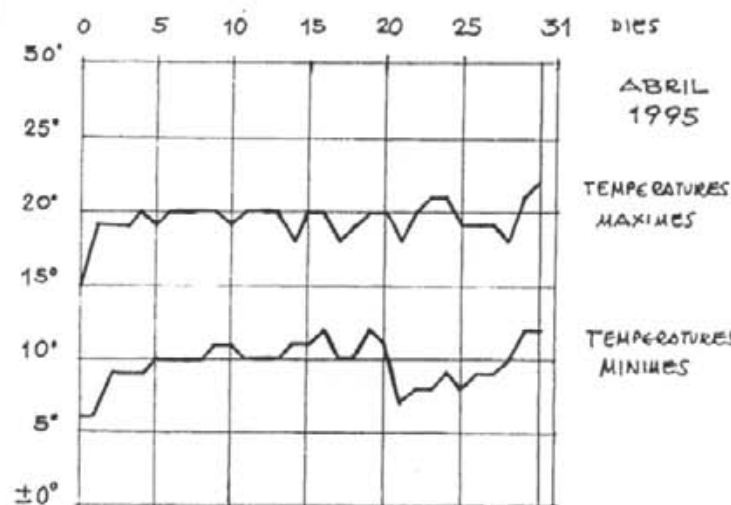
... anar a veure la pel·lícula "Tierra y libertad", de Ken Loach. A més de l'expectació creada pel seu interès històric, s'hi afegeix una bona crítica cinematogràfica.

... fer una llagrimeta pel Barça i assumir la victòria del Madrid amb esportivitat. Per cert, aniran els dels Madrid a celebrar-ho a la font de la rotonda de Cala Agulla?

... pensar quin nom li posam a la plaça de la Residència.

... començar a fer-vos a la idea que el dia 28 heu d'anar a votar, per a qualsevol de les opcions que es presenten a la batalla de Capdepera o la presidència de la Comunitat Autònoma. Si no n'hi ha cap que vos agradi, votau en blanc.

... llegir el llibre "Les cançons eròtiques del camp de Mallorca" de Gabriel Janer Manila.

28 de maig: Eleccions municipals i autonòmiques

Davant les eleccions locals i autonòmiques del 28 de maig, hem plantejat als cap de llista de tots els partits polítics que es presenten en el nostre municipi un qüestionari que ha merescut les respostes següents (no hem rebut contesta de Convergència Balear):

1.- Com valoreu els passats quatre anys de legislatura municipal, des del vostre paper de govern o oposició?

UCAP: Totalment negatius. En primer lloc perquè, malgrat haver ofert la nostra col·laboració en bé del nostre poble, aquesta ha estat rebujada i ens han marginat de qualsevol decisió. Creim que són quatre anys perduts: moltes de les iniciatives de l'anterior legislatura municipal han quedat aturades, sense oferir alternatives. El cas més significatiu, al respecte, és en l'àrea cultural. Un altre exemple que ens crida l'atenció és el de les infraestructures: on són les inversions? S'han gastat molts de milions sense veure els resultats.

La manera de fer les coses per l'actual equip municipal a la Sala ha provocat un deteriorament de les relacions entre els ciutadans: en comptes de cercar el que ens uneix, han cercat el que ens separa.

PSOE: Nosaltres els valorem molt positivament. S'han complert el 85% del programa que presentàrem l'any 1991 i hem cobert alguna de les mancances històriques del nostre municipi.

PP: El nostre paper durant aquests quatre anys ha estat el de fer una oposició constructiva que intentàs, en tot moment, recolzar tot allò que fos bo per al poble i, en canvi, ésser especialment crític amb allò que entenem que no ho era. Hem procurat, sempre i en tot moment, dur a terme una oposició ferma però lleial, i hem intentat conèixer quina era l'opinió dels nostres veïns de Capdepera i Cala Rajada. A nivell personal, ha estat una experiència, tant per a Joan Flaquer com per mi, que ens permetrà arribar a la següent legislatura amb la capacitat suficient per afrontar les tasques de govern.

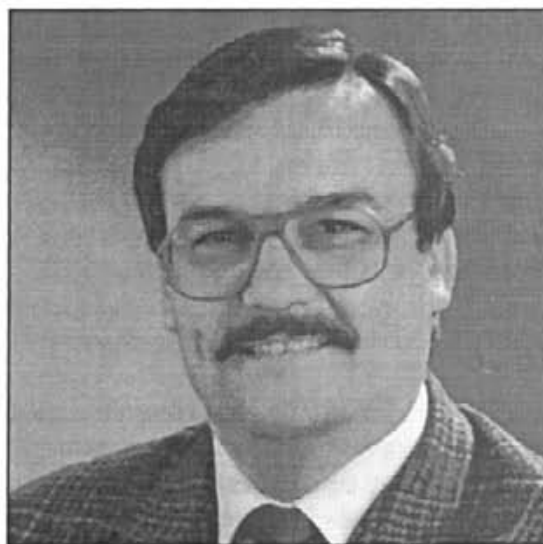
PSM: El PSM, amb la seva gestió i presència política, ha superat àmpliament el que li pertocava pel fet de tenir un sol regidor. La feina feta durant aquests quatre anys ha estat proporcionalment molt superior a la dels altres grups polítics. Hem fet possible la governabilitat de l'Ajuntament, refusant els personalismes que haurien paralytat el bon funcionament institucional. Però també hem sabut suplir, en alguns casos, la manca d'oposició durant aquesta legislatura.

EU: La valoració que feim és com a simples observadors, ja que ens ha mancat molta d'informació. Però consideram que els pactes que es feren per formar govern varen fracassar des d'un principi i una de les conseqüències més directes és que la política s'ha allunyat de la problemàtica real del poble.

2.- Quins eixos bàsics proposa el vostre programa d'actuació per als propers quatre anys i quines actuacions immediates duríeu a terme?

UCAP: Canviar la manera de fer les coses a la Sala, lluitant cada dia per millorar la convivència a la nostra societat i procurant arreglar els petits problemes quotidians que ens preocupen com a veïns i afavoreixen la nostra qualitat de vida. Donar als nostres joves millors instal·lacions esportives i centres de trobada i d'esplai. Com a sector capdavanter de la nostra economia que és el turisme, hem de lluitar cada dia per millorar la seva imatge.

I per concloure, arreglar l'actual situació de desgovern municipal i començar totes aquelles obres que donin als ciutadans un major benestar.

Joan Pascual, candidat d'UCAP

PSOE:

- Acabar el poliesportiu i cobrir les pistes de S'Auba i de S'Alzinar.
- Muntar una oficina de gestió i d'informació a Cala Rajada.
- Creació d'una oficina municipal de contractació laboral.
- Asfaltat general a Cala Rajada
- Solucionar el deficient servei farmacèutic.
- Aconseguir un centre sanitari per a Cala Rajada.
- Acabar amb les reformes del Teatre Municipal.
- Incentivar la recollida selectiva de fems.

Antoni Muntaner, candidat pel PSOE

PP: La nostra actuació pretén fer un especial esment en els següents punts:

- a) Propiciar acords de col·laboració i de financiació amb altres administracions públiques.
- b) Dotar el municipi de Capdepera d'una xarxa sanitària i d'assistència social digna i suficient.
- c) Millorar l'infraestructura esportiva del municipi.
- d) Potenciar el turisme alternatiu i d'hivern com a fórmula vàlida per desestacionalitzar l'economia del municipi.
- e) I, lògicament, el nostre programa inclourà altres aspectes que faran referència a cultura, tercera edat, educació, etc.

PSM: La consolidació de la nostra llengua dins la institució municipal. La decidida defensa dels nostres recursos ambientals i territorials. L'adaptació de la política financera i de personal municipal a la realitat social i econòmica que envolta la institució. Radiar els plenaris per tal d'apropar la política als ciutadans. Continuar i finalitzar les valoracions dels llocs de feina dels funcionaris i contractats laborals per tal de millorar el servei als ciutadans. Dotar Cala Rajada d'una oficina d'informació municipal. Estudi d'un pla de millora i manteniment dels espais públics. Campanyes de conscienciació ciutadana. Revisió de les Ordenances Municipals en relació als renous i l'ocupació de la via pública.

EU: Aclarir d'una vegada l'entramat econòmic. Dur a terme una política informativa periòdica i transparent. Apropar l'administració a l'administrat. Definitivament, construir el poliesportiu.

3.- La qüestió econòmica ha estat molt present en la precampanya. Quines mancances hi trobau i com pensau superar-les?

UCAP: Si per política econòmica entenem endeutar-se i no fer res, quina altra política econòmica seria millor? Qualsevol seria la millor. Com exemple, cal dir: només amb els interessos pagats en aquests darrers quatre anys, s'hauria fet el poliesportiu municipal o l'institut de secundària. Hem d'aconseguir el sanejament de la nostra economia i la reducció del deute, mitjançant la total claredat en els comptes municipals.

PSOE: Després de la feina d'actualització de la comptabilitat i de l'àrea tributària, creim que la qüestió econòmica està solucionada i seguirem dins la mateixa línia de control de les despeses municipals.

PP: En aquest punt són bàsiques dues actuacions diferenciades:

- En primer lloc, posar en ordre les finances municipals per tal d'aclarir quina és realment la situació econòmica del municipi, cosa que no hem pogut saber per manca d'informació de l'equip de govern actual.

- I, en segon lloc, tots som conscients que els pressuposts d'un ajuntament no són suficients per donar sortida a totes les necessitats municipals. Per això, és important una bona relació i coordinació amb les diferents administracions públiques (Consell Insular de Mallorca, Conselleries del Govern Balear, Administració Central, etc.) per tal d'assolir la màxima financiació possible.

PSM: La pressió fiscal actual i l'augment en el cost del nivell de vida condueixen irremediament a l'empobriment dels autòctons. El fet diferencial de municipi turístic ha d'ésser tingut en compte a l'hora de programar les actuacions en infraestructures i serveis. Hem de rebre més doblers de les administracions superiors.

EU: Intentar fer un pressupost amb els peus a terra, amb les possibilitats reals de la nostra economia i, a ser possible, amb el més ample consens.

4.- L'urbanisme és un tema delicat. Com pensau que s'ha d'actuar en aquesta àrea? Amb disciplina, amb certa permissibilitat, deixant fer...?

UCAP: Les normatives de l'Ajuntament al respecte s'han de complir, però també s'ha de tenir en compte un creixement urbà sostingut i amb prou respecte cap al medi natural i la seva preservació.

L'aigua és un bé limitat: hem de vetllar perquè no es tudi i sigui aprofitada amb seny. Així, les nostres mesures són: L'aprofitament de l'aigua depurada i una progressiva conscienciació ciutadana destinada al seu estalvi i bon ús.

PSOE: Primerament, volem aprovar definitivament les Normes Subsidiàries, i després creim que s'ha de dur un control prou estricte.

PP: S'ha d'actuar dins el marc del planejament del terme municipal, el qual, com una competència bàsica de l'administració local, ha d'ésser prou clar i durable com per a donar seguretat jurídica als administrats. No cal certa permissibilitat o deixar fer, simplement s'ha d'actuar dins el marc del planejament municipal.

*Joan Lluïa, Joan Flaquer
candidats del PP*

PSM: En primer terme és necessari aprovar la revisió de les Normes Subsidiàries, perquè han quedat desfassades. Una vegada aprovades s'han de fer complir amb la màxima rigorositat possible.

EU: Prou de desordre, s'ha fet massa mal. S'ha d'acabar amb tants d'anys de despropòsits. A la política urbanística no hi han de primar ni l'anarquia ni els interessos econòmics d'uns quants. El nostre municipi no s'ha salvat de la nefasta "balearització". No es pot estar pendent, a cada legislatura, de noves Normes Subsidiàries. Estudar la creació d'un Pla General.

5.- Recentment s'ha aprovat el Reglament de Normalització Lingüística a l'Ajuntament de Capdepera. Com el valoreu? Quin paper ha de jugar el català a la nostra comunitat?

UCAP: Ho valoram positivament, però voldria aclarir que nosaltres ja havíem duit a terme accions en favor de la normalització lingüística i aquesta ha estat arraconada en aquests darrers quatre anys. S'ha esperat fins ara per treure endavant una mesura simplement electoralista. La nostra llengua ha d'ésser l'eina de treball diari al nostre poble, perquè és la nostra llengua pròpia i mare. El nostre idioma és sinònim de cultura pròpia, de costums de la terra i d'identitat de poble; és, al cap i a la fi, Mallorca.

PSOE: Positivament. Ha de jugar el paper que li pertoca.

PP: Molt positiu. La protecció, promoció i difusió de la nostra llengua les valoram com un lligam que ha d'unir tota la gent del nostre poble. En aquest sentit, vull manifestar que la nostra llengua, la

pròpia de les Illes Balears, és un element diferenciador i potenciador de la nostra identitat com a poble, no només gabel·lí, sinó mallorquí i balear. Entesa en aquest sentit, la nostra llengua no ha de patir cap intromissió externa o interna que tendeixi a la seva homogeneització o estandardització. La llibertat lingüística del nostre poble gabel·lí i mallorquí ha de ser consubstancial a la seva forma d'entendre l'activitat política-cultural. D'aquí el meu suport al programa lingüístic del PP de Balears, el qual adquireix el compromís de respectar de forma absoluta aquest exercici popular, sense l'establiment de cap imposició, com també assumeix el compromís constitucional quant a l'oficialitat del castellà a tot l'àmbit territorial espanyol. Vull donar igualment suport al compromís del PP de Balears, el qual mantindrà com a meta de la seva política lingüística el compliment de la Llei de Normalització actualment en vigor.

PSM: Volem un Ajuntament que funcioni en català. Donat que el reglament de Normalització Lingüística s'ha aprovat a iniciativa del PSM, ens comprometem a dur-lo endavant i complir-lo al cent per cent. Així mateix, hem presentat un projecte de servei lingüístic que inclou la contractació d'un tècnic en la matèria per tal de desenvolupar el contingut del reglament.

*Felip Esteva, Francesc Vives i
Isidor Rodríguez, candidats del PSM*

EU: El català és la llengua oficial de les Illes i una de les senyes d'identitat més sentides i essencials. Definitivament, apostam per a la plena normalització del català a tots els àmbits socials.

6.- Un poc de política-ficció. Quants de regidors pensau treure? Com creis que estarà compost el nou consistori?

UCAP: Tornar a ser la llista més votada: ja l'any 1991 ens faltaren 13 vots per treure un altre regidor i ara confiam en què aquesta situació no es torni repetir.

PSOE: Nosaltres no feim quíeles, això ja ho dirà el poble.

PP: Nosaltres pensam que hem duit a terme una política sèria i rigorosa. Al mateix temps, hem procedit a una renovació de les estructures del partit. Això fa que pensem treure entre quatre i cinc regidors de cara a la propera legislatura. Quant a la composició del nou consistori, s'ha d'assenyalar que la participació de diverses opcions polítiques a les eleccions fa realment difícil el fer una predicció sobre el resultat. Però nosaltres pensam que el poble de Capdepera i Cala Rajada és suficientment madur i responsable com per saber destriar allò que realment li convé.

PSM: A pesar del corrent migratori que ha suposat un augment quantitatiu en el nombre d'electors per a aquestes properes eleccions, pensam millorar els resultats de les darreres Municipals.

No pactarem amb ningú que jugui a golf.

EU: Segons la nostra opinió, els resultats seran els següents: EU, 1; PSM, 1; PSOE, 3; PP, 3; UCAP, 3; CB: 0/1. Quedaria un regidor que no sabem qui el se'n pot dur.

Damià Gelabert, acompanyat dels primers candidats de la llista d'EU.

7.- Qualque cosa que volgueu afegir?

UCAP: Unió per Capdepera (UCAP) és un partit polític format per persones independents, demòcrates i progressistes del nostre municipi, amb l'única finalitat de treballar per a la defensa dels interessos del nostre poble i la unió de tots els ciutadans en convivència i llibertat. I per aconseguir-ho, ens presentam a aquestes eleccions municipals de 1995, amb un grup de persones que combina l'experiència dins l'Ajuntament i la renovació, tots ells amb capacitat de treballar; amb la serietat i l'esperit d'entrega plenament demostrats per aportar al nostre municipi un conjunt d'idees i solucions de futur que duguin el nostre poble a assolir cotes de convivència, benestar social i qualitat de vida que els ciutadans de Capdepera es mereixen.

PSOE: Nosaltres volem un poble alegre, participatiu, solidari i amb llibertat. Aquest és el nostre compromís.

PP: El meu grup polític, representat per la Junta Local de Capdepera, fa seves les conviccions que "sense llibertats locals no hi ha verdadera democràcia" i que "l'Estat per ésser democràtic s'ha de recolzar en municipis lliures". Volem expressar el nostre temor que l'impuls centralitzador socialista i la insuficiència financera, per una mala gestió, puguin conduir el nostre ajuntament a un buit de comeses i recursos, i en conseqüència, incapaços de millorar el benestar dels nostres ciutadans. A més de tot això, creim que els ajuntaments han de gestionar el nombre màxim de qüestions que concerneixen més directament als interessos dels ciutadans. La garantia constitucional de l'autonomia local, en un règim democràtic d'un estat descentralitzat, reclama la superació del principi de "serveis mínims" i reclama per a sí el màxim de competències per als ajuntaments, amb l'excepció d'aquelles matèries la naturalesa de les quals es reserva a d'altres administracions.

La política municipal, avui, requereix solucions noves, perquè també són noves les demandes ciutadanes, per això apostam per un paper major de l'ajuntament, advocant per una descentralització i una desconcentració major i millor de les funcions administratives i polítiques.

Per això insistirem al nostre grup parlamentari del PP, a nivell central i autonòmic, que reformi la legislació bàsica del règim local, per vigoritzar les competències de les entitats locals i garantir al màxim el funcionament del govern d'aquestes, equiparant-les amb els homònims de l'Europa comunitària. Tot això d'acord amb el que disposa l'article 137 de la Constitució, que atorga als municipis autonomia "per a la gestió dels interessos d'aquests".

A tenor de l'experiència de la llei reguladora de les hisendes locals, es fa necessària una revisió d'aquesta llei amb audiència especial dels ajuntaments i respecte màxim de la seva autonomia.

Així, i un cop assignades les competències municipals i establert el marc impositiu local, el Govern Central ha d'atorgar finançament a bastament per a les competències municipals, donant compliment a l'article 142 de la Constitució que vetla per la suficiència financera dels municipis.

PSM: A diferència d'altres partits que practiquen el clientelisme i el xantatge electoral (o nosaltres o res), el nostre grup creu que un ajuntament ha de funcionar sigui qui sigui el qui governa, i les subvencions han d'arribar pactades o sense pactar, donat que les necessitats són les mateixes.

Estam convençuts de poder dur a terme una tasca política i administrativa seriosa i rigorosa. El nostre idealisme té totes les dosis de pragmatisme necessàries i, sens dubte, tenim un equip humà plenament qualificat per gestionar l'Ajuntament amb la màxima eficàcia.

EU: És molt important que les dones participin en la política, ja que tenen punts de vista molt més reals que no els homes. Farem una política per al poble amb voluntat constructiva.

Lectora de Cap Vermell embadalida amb els
mítings electorals dels nostres polítics.

A ella li agradan tots, però sap que només un

és l'elegit. No sap què fer, qui elegir.

Es decantarà pel de la mitja lluna?

O, potser triarà la parella de bous?

Per què no el peix o el xot?

Qui sap si pujarà a la muntanya

o l'àguila la enamorarà?

ÉS L'ELECTOR UN ANIMAL RACIONAL ?

Són una minoria despreciable els qui utilitzen la llibertat per no comprar un automòbil, per viatjar al marge dels paquets turístics programats pels "tour-operators", per no jugar a la loteria, prescindir del televisor o qualsevol altra bestiesa semblant. No és necessari insistir en les conseqüències nefastes que se deriven d'aquestes conductes i, sobretot, és impensable que puguin estendre's a una porció significativa de la població. El desenllaç seria fatal i, abans d'arribar a aquests extrems, el Poder, en defensa de l'interés general, treuria les urpes per impedir-ho.

L'elector ja ha estat cridat a files. El dia 28 de maig s'espera d'ell que confirmi les prospeccions electorals que en profusió omplen diaris, revistes i noticiaris. Tampoc s'ha d'insistir en la catàstrofe que representaria que el recompte de vots, a la nit electoral, no coincidís, amb el marge d'error porcentual previament establert, amb els sondejos pre-electorals. Per de prompte es quedarien sense feina un caramull d'honrats pares de família i el dalta baix social només hauria fet començar.

De l'elector s'espera un comportament guiat per la prudència, la maduresa política, la reflexió raonada i la sensatesa, elegint opcions d'acord amb l'estadística i que, en cap dels casos, excepte aïllades conductes patològiques, utilitzarà la llibertat en contra seva.

Ai ! del dia que l'estadística falli, "no se'ls concedirà que els matin, sinó que els torturaran per un temps de cinc mesos i la tortura serà com tortura d'escorpi quan fer a un home i, els homes cercaran la mort i no la trobaran i desitjaran morir, i la mort fugirà d'ells".

Concloem diguent que, tal com afirma la doctrineta, l'elector és un animal racional. *Il·lució sirer i fuster, secretari tècnic del Partit Interior.* ☺

CONVERSA AMB...

FRANCISCA TOUS ALZINA "SETRA"

En el passar mes de març, na Francisca Tous Alzina «Setra» fou notícia perquè l'agrupació Aires Gabellins organitzà, en el seu honor, un festival sota el lema «50 anys de ball de bot».

En aquell moment tenguérem la intenció d'entrevistar-la però el personal contractat de CAP VERMENLL ens ve, sovint, en dois injustificables. Així, una mica fora temps, hem intentat complir.

La conversa s'ha desenvolupat per etapes i, al final, pot ser que surti una mica desgavellada.

Quan i com començà la teva afició per la música?

Als sis anys, vaig néixer l'any 1928, el padrí, que tocava el bombardí, m'ensenyà música amb el mètode «Solfeo de los solfeos». Després vaig anar a ca na Catalina Rosselló que m'ensenyà piano. Entre els que m'han ajudat vull destacar en Llorenç Galmés Camps, un bon compositor i concertista, i en Bartomeu Calatayud Cerdà.

A ca meva eren bons cantaires, els hi agradava cantar òpera, sobretot la peça «Turandot». Als set anys ja em dugueren a Palma a veure l'obra «Luisa Fernanda». Per aquells anys mumare ja m'ensenyà la jota mallorquina i la vaig ballar al teatre Oriental «Es Recreo» amb n'Agustí Nebot.

Abans de la Guerra Civil, el partit Carlista, baix la direcció de l'amo en Joan Vaquer de «sa Posada», organitzava vetllades i sessions de ball de bot. Tenies relacions familiars amb l'agrupació carlista?

Jo no ho record, però em sembla que no.

Després hi hagué la Guerra Civil. Quan es tornaren a organitzar vetllades musicals?

A finals dels anys quaranta, en temps del prevere Melcion Lluïll, l'associació parroquial d'Acció Catòlica formà un grup de músics i balladors entre els quals hi havia l'amo en Joan Vaquer de «sa Posada» que era el mestre, en Tomeu Vallespir i en Sebastià Prats que eren els guitarristes, en Jeroni Verger, na Catalina Lliteres i jo ballàvem: mateixes, copeos, el «Parado de Selva» i la jota mallorquina que m'ensenyà mumare. L'agrupació no durà un any.

De temps en quan fèiem vetllades musicals i comèdies a benefici dels aspirants d'Acció Catòlica. Cantàvem «Los dinamiteros», una sarsuela.

Teatro Principal

ARTÀ

Jueves, 28 febrero 1963
A las 9 de la noche

Grandioso Festival Artístico

a cargo de la aplaudida Agrupación

Pincelada Española

PROGRAMA

PRIMERA PARTE	SEGUNDA PARTE
1 - Carrascosa (Pasodoble)	16 - Maniquí
2 - Bolero des Vermà	17 - Viejo Frac
3 - Copeo Matansé	18 - Trío Capdepera
4 - Es gallet jove	19 - Balada Gitana
5 - Mateixa des Vermà	20 - Dónde estarán nuestros mozos?
6 - Ratón Vaquero	21 - Capote de Grana y Oro
7 - Bela Bela Bambina	22 - Dúo de los patos
8 - Tierra Gris	23 - Je l'aime
9 - Cuando Cuando	24 - La del Manojó de Rosas
10 - Cuatro Sevillanas	25 - Baile de Luis Alonso
11 - Moliendo Café	26 - El último romántico
12 - Volver	27 - Soy universitario
13 - Jotas de Picadillo	28 - Adiós Muchachos
14 - La Montería	29 - Habanera - La Paloma
15 - Charleston (African Beat)	
16 - La Monda	
17 - ¡Ay, Pepitot!	
18 - La Muralla de Berlín	

Tiene una destacada actuación en este programa JAIME BONNIN, triunfador en el Certamen de la Canción, organizado por Radio Juventud de Inca.

OASIS CINEMA Días 1 y 2, noche a las 9, y día 3, tarde a las 4

"Un hombre solitario" y "El Tigre de Snapur"

LA ACTIVIDAD, ARTÀ

Féreu actuacions fora de l'associació d'Acció Catòlica?

No. Ara record un programa de radio que llavors es feia i tenia molt d'èxit, es titulava «Fiesta en el aire». A imitació del programa organitzarem un festival en el qual cantaren: en Colau Maiol, en Miquel Garau «Bassó», en Pep Mercadal i en Joan Ladària. En temps de l'ecònom Joan Dalmau ja anàrem a actuar a Artà.

Amb aquesta gent i tots aquells que hi volgueren formar part, crearem el grup «La pinzelada española». Amb el temps, el grup millorà molt. Uns representants del Teatre Sindical, que havien muntat «Coros y Danzas», ens examinaren.

En temps d'Andreu Julià anàrem a actuar a Manacor, Bunyola i Felanitx.

Actuareu a Can March?

Quan la senyora Elionor Servera organitzava festes a sa Torre Cega hi anàrem a fer un festival. Per aquesta actuació vaig crear un número de ball titolat «Al son de la marimba».

Quan començàreu a actuar a locals turístics?

En els anys seixanta; cantàvem cançons de na «Juanita Reina» i «Carmen Sevilla». Una cosina del manescal Pascual, que ballava amb els «Coros y Danzas» de Madrid, ens ensenyà: els «Verdiales», jota de Madrid i jotes de «Picadillo» d'Aragó. Llavors les nostres actuacions tenien dues parts: una de balls mallorquins i l'altre de balls espanyols. Als alemanys els hi agradava molt.

Quan deixares d'organitzar festivals?

El darrer fou a l'any 1982 amb la intenció de recaptar doblers per comprar un equip de so.

Com va néixer «Aires Gabellins»?

La primera vegada que sortírem amb aquest nom fou a l'any 1972 o 73, per les festes de Sant Roc de Cala Rajada. L'amo en Joan Vaquer no hi té a veure amb el grup. Els anys 1980, 1981 i 1982 anàrem dues vegades a París a actuar durant les festes patronals de Vitrie; en altres dues ocasions anàrem a Brusel·les.

També has organitzat orquestres. Quan fou això?

Fa trenta-quatre anys muntàrem una orquestra amb en Joan Lluís «Fava», en Climent Garau Fernández, en Llorenç Mestre i n'Eduard Rico. Tocàvem, a més de Cala Rajada, a Artà, Son Servera i Santa Margalida, entre altres.

Actualment el grup s'anomena «Musicals Gabellins».

Què opines de la llarga tasca cultural que has realitzat?

Villa Argentina

CALA RATJADA

Miércoles, 16 de agosto Noche, a las 9'30

BAILE

con los mejores discos

A las 11'30 - Ante el éxito obtenido en anteriores actuaciones, reaparecerá el Grupo Folklórico

PINCELADA ESPAÑOLA

con el siguiente PROGRAMA:

PRIMERA PARTE

Cançó de Sa Simbomba
Jota paguesa
Bolero de Lucrecia
Copeo de Montaña
Na Margalideia

SEGUNDA PARTE

Jota de Madrid
Vito popular
Jotas de picadillo

Tiket espectáculo: 10 Ptas.

Na Francisca guarda retalls de premsa, programes d'actuacions, cartes, fotografies i altres documents que avalen i certifiquen les actuacions públiques en el camp de la música i el ball. Bona part del temps que havia destinat a l'entrevista l'hem passat comentant la documentació que anava sortint enmig. Per això, més que una entrevista hauria d'haver muntat un reportatge; al final, ha sortit una cosa intermitja. Els festivals, que durant tants d'anys ha organitzat na Francisca, eren

Crec que he fet molta de feina però llavors no me'n donava compta. Sempre he tengut bons col·laboradors. Un company que participava en l'organització dels festivals i no he anomenat és en Jaume Tous «Jato». En Jaume va estar dins la junta d'Acció Catòlica i, des de llavors, sempre va ajudar i participar: anunciava les actuacions, feia de presentador, organitzava.

possibles gràcies a la col·laboració de molta gent. Enhorabona a tots!

Josep Terrassa

Peus de Foto

1. Pàg. anterior. Margalida Trobat "Madrilenya", Joana Escalles i Antònia Flaquer. Vestides de pageses, 1971.
2. Pàg. anterior. Agrupació de balladors i guitarrista que col·laborava amb na Francisca.
3. Foto superior. Orquestra "Levante Quintet", 1961.
4. Foto inferior. Maria Antònia Bonnin "Sellatera"

Revista Cultural Catalana
Número 10 - Juny 1963

Edició de l'editorial

Srta. D. Francisca Tous
Distinguida amiga: Lo promès és
deu. Com veus te envio una mateixa,
que se puede cantar como coro, y al mismo
tiempo se puede emplear como baile.

El títol no se si te gustarà, pero como
la letra nombra el Castillo de Capdepera, creo
será el mas indicado.

Cuando vea, a Orpi, le pediré escriba dos
estrofas mas para esta mateixa, pues hacen
falta.

Si cualquier dia pasas a Palma, ven a
verme y te daré a conocer la musica de esta
pequeña obra.

Muy buenas fiestas navideñas te desea,
y para tu familia, tu aff. y amigo

Josep Sabatany

Palma 16 Dbre 1963

ANAR DE COMPRES A CIUTAT (1)

A partir dels anys seixanta es pares començaren a donar un poc de llonga a es fills, perquè fins llavors els havien duit ben associats i estrets.

Això coincidí amb s'arribada en massa de turistes. També va esser es temps d'es "boom" d'es plàstic que va provocar sa malaltia i es capavall a sa indústria de s'obra de palma, únic sustent de ses famílies de Capdepera que no contraven. S'obra de palma també era una ajuda per ses qui tenien finques de contró, però ara, amb s'arribada d'es turistes, esgahellins trobaven altres maneres de fer duros passant manco pena i guanyant un poc més.

A ses tres palomes nostres això no les agafà amb sos calçons baixos ni a contrapeu. Aquestes tres cotorres foren de ses primeres al lotes que agafaren llargues mans i anaren de compres a Ciutat a cercar es darrer crit que hi havia en moda per poder vestir es darrer bramul.

Na Joana, que era sa qui duia sempre sa veu cantant, va esser sa qui va tenir sa idea d'esquerdar sa gidriola i anar a Ciutat a comprar-hi es vestit del Corpus. Ses altres dues manduixes, que en tenien més ganes que es cobrador de s'Ajuntament de cobrar un rebut d'es "returial" (1), donaren sa bendició a sa idea de na Joana.

Ecoltem aquestes tres sebel·lines, i per començar sentireu a na Beleta i quedareu espantats de veure es truí que els dugué anar de compres a Ciutat.

Beleta.- Ai Maria, quina fotuda me'n vaig dur quan vaig esquerdar sa gidriola! Quina fotuda! Em va pegar una tercia i vaig quedar esbucada.

Maria.- Què dius, Beleta?. Què hi va haver dedins? més doblers d'es que confiaves?

Beleta.- No punyetes, ni prop fer-s'hi. Quina fotuda!. Sa gidriola era molt feixuga i feia molt de renou, però quan vaig anar a canviar-ho a ca'n Manuel d'es Magatzem, vellons i pessetes n'hi havia una mala catefa, però monedes de cinc duros i cinquanta pessetes res de res, ni per cantar un cec.

Joana.- Saps si haguessis posat un paper de vint duros de tots es joves que t'agraden, podries fer un banc!

Beleta.- Ai, Joana! tu la dus de mi i et penses que només pens en sos homes i en res més, i no és vera, jo ets homes no sé si estan al món.

Joana.- És que tu quan veus un home perds el món de vista.

Maria.- Beleta... Beleta mos coneixem. I, què m'has d'anar a dir? Saps tan bé tu com jo que en dónes poca d'obra de palma. Com hi vols tenir doblers a sa gidriola?

Joana.- Meam, Beleta, quan hi has arribat a tenir?

Beleta.- Només 3.785 pessetes.

Maria.- No em pensava que hi tenguessis tant. Només hi posaves ferro. Saps que n'hi has de posar de molt per arribar a vint duros!

Joana.- Jo tampoc pensava que hi tenguessis tant, per fer una bona gidriola s'han de llevar molt sa son i tu saps que el fas en es ronser!

Beleta.- Ho trobau molt? No res és lo que hi tenc, tanta sort de sa padrina d'es Regueró que sempre queda molt bé amb mi, com que som s'única néta que té. Quan li he dit que volia anar a comprar-me roba a Ciutat m'ha dit que me donarà mil duros i són es mateixos que m'havia de dar p'es "cumpleaños". Està alabada de mi, sempre em diu que som talment ella quan era jove.

Joana.- Idò també hi havia un bon doble sis amb sa teva padrina, quan era jove.

Maria.- Voltros dues sempre estau com es ca i es moix.

Beleta.- Na Joana per mi voldria que fos borda, sempre té què dir de tot lo que faig i dic.

Maria.- Deixa-la anar, que na Joana quan no sega, espigola. I tu, Joana, que hi has tengut dins sa gidriola?

Joana.- Jo he arribat a ses 15.345 pessetes. Què trobes, que és molt o poc?

Maria.- Molt, ja ho crec. Quina doblorada! No els gastaràs tots.

Joana.- Ja els gastaré, ja. I tu, Maria què hi has tengut?

Maria.- Jo 12.960 pessetes.

Beleta.- Que en podrem comprar de coses per Ciutat! Ai, ninetes, ja fris que sigui dissabte!

Maria.- Sabeu què pensava?

Beleta.- O també penses? Quines coses...

Maria.- Betzola! Idò pensava que mos aniria millor partir es divendres capvespre i així s'horabaixa ja començaríem a veure mostradors, que jo ho vull veure tot abans de comprar res.

Joana.- Trob que penses molt bé per esser tan jove.

Beleta.- Això es diu planificar bé ses coses. Hem d'entrar a cada tenda perquè vull veure es dependents, que a Ciutat n'hi a molts i de molt curros i també m'han dit que pes carrer s'hi pasegen molts de soldats i marins. Ho hem de veure tot, tant lo que hem de comprar com lo que hem de firar.

Joana.- Beleta, Beleta, per favor, deixa anar es dependents, es soldats i es mariners, que tenim coses més interessants per aclarir.

Escolta, Maria, a mi m'agrada sa idea, però no pot esser de cap de ses maneres, tu no ho has pensat bé, saps que ens fotrien es doblers entre es sopar i es dormir i no en quedaran per comprar ses sabates; es doblers mos són justs, ho deixarem per a un altra vegada.

Maria.- Ca barret! Voltros només veis fins a sa punta d'es nas, això d'anar-hi un dia abans no mos ha de costar cap cèntim, només mos faltaria aquesta! Si m'escoltau vos explicaré lo que podem fer ses tres plegades si partim es divendres.

Joana.- Xerra Maria, xerra, que tu, de vegades, parles com es àngels del cel.

Beleta.- Xerra, però no mos diguis disbarats ni vagis de bromes.

Maria.- Es divendres de matí farem una fiambrella de costelles amb salsa de tomatiga, ben plena; també farem una truita de patates i una coca de sucre ben estufada i ja tenim es sopar d'es divendres i es dinar d'es dissabte arreglat. I com que es dóna es cas que podem anar a jeure a ca sa padrineta Bàrbara d'es carrer d'esdOms, allí jeurem plegades en es llit gros,

així que ja ho temin tot arreglat sense costar-nos ni un duro.

Beleta.- Uei!! quina idea més bona! si ho feim així mon pare anirà a collir un paner de taronges tardanes i una bona bossa de nispors i cireres primerenques per regalar a sa teva padrineta i la farem contenta.

Joana.- Uro..., idò jo comanaré a madò Magina una rajada grossa i escorxada i podrem fer una fiambrella d'escabetx i sa padrineta en tendrà per menjar un raig de dies.

Beleta.- Diré a ma mare que mos faci robiols.

Maria.- Jo crec, ninetes, que així com deim mos pot anar de primera. Que ho haviu somiat poder anar a ciutat d'aquesta manera?

Beleta.- I es vespre, després d'haver sopat, anirem a fer una volta p'es Born a veure si trobam un parell de soldats d'aquests que tiren d'esquena.

Maria.- Ja ho crec que hi hem d'anar i hem de mirar si n'aplegam qualcun.

Joana.- Sí, però mos n'hem d'anar a jeure prest, que es dematí tendrem son.

Maria.- Punyeta món! Tendrem son... un dia és un dia i, ja que som a Ciutat, l'hem d'aprofitar. Allí es vespres no fan sa senya i tenen llum tota sa nit.

Beleta.- M'han dit que a les dues de sa nit, a les quatre i fins que trenca es dia es llums d'es carrers estan encesos i hi ha molta de gent de gresca fins que tenen ànima.

Continuarà...

Sebastià Ferrer "Es Maleter"

Els missioners hi són sempre

Dels aspectes positius del 94, els mitjans de comunicació destacaren la solidaritat dels espanyols i, dins d'aquest camp, que els missioners feia estona que hi eren.

Mai la TV havia parlat tant dels missioners, ni d'aquesta manera. Un dels mitjans s'exclamava, amb signes d'admiració, de com distribueixen el temps els missioners. Els capellans, deia, dediquen el 15% al culte i el 85% a tasques de desenvolupament. Si són seglars o religiosos, només un 5% a tasques específicament religioses i el 95% al desenvolupament.

Així ho veuen des de defora. Vist de dins, diria que el missioner, dedica el 100% del seu temps i tota la seva il·lusió a l'anunci de Jesucrist. ANUNCIAR, que és donar a conèixer, fer a saber, mostrar, oferir, de cap manera imposar, ni conquerir. El quid de la qüestió està en el COM es fa l'anunci. Si em permeteu una resposta clara, diria: el missioner anuncia que Déu és un Pare que ens estima, amb fets, testimoni i paraules.

Primer, fets. Quan trob una persona amb fam i li vull demostrar que Déu l'estima, això és evangelitzar, no ho faré amb consells, promeses per a més envant, etc. Només hi ha una resposta possible: donar-li menjar. Amb un afegit: capacitar perquè es puguin valer per sí mateixos.

Fets i testimoni. Ni l'un ni l'altre els tenim en exclusiva els creients. Les ONG, per exemple, mostren enfillos de fets idèntics als dels missioners, sovint realitzats conjuntament, ONG i missioners. I els testimonis de tants cooperants (no sempre dels "tècnics" amb sous que consumeixen molts pressuposts) solen ésser admirables.

Ara bé, el testimoni del missioner és el testimoni de la fe. Hi són sempre i per ara surt a una mitjana de dos per mes que hi deixen la pell. Dos màrtirs

cada mes. Màrtir, que precisament vol dir testimoni. Testimoni del que anuncia.

Per això hi són sempre, arreu del món. Les mateixes ONG saben, per experiència, que els camins oberts pels missioners són els més curts i els de més eficàcia per arribar als qui necessiten l'ajuda. I que sempre els troben oberts i transitables, sense gelosies ni protagonismes que minvin els bons resultats. Un aspecte poc divulgat del camp missioner que el 94, amb els greus esdeveniments viscuts, va posar damunt fulla.

La Diada de Mallorca Missionera, que celebrem el 14 de maig, ens recorda que els missioners hi són sempre i que necessiten la nostra ajuda. Però, alerta, que massa sovint "ajudar" s'agafa com eufemisme per demanar doblers. I els doblers no són la primera necessitat de les missions.

No hi ha missions sense missioners, homes o dones, batiats que moguts per la seva fe volen anunciar Jesucrist de la manera -i acceptant les conseqüències- que faci creïble l'anunci. Capellans, religiosos o seglars que ofereixin un mínim de tres anys continuats a la tasca missionera. També per a tota la vida, mitjançant un dels instituts religiosos missioners. O sigui, que les missions necessiten persones.

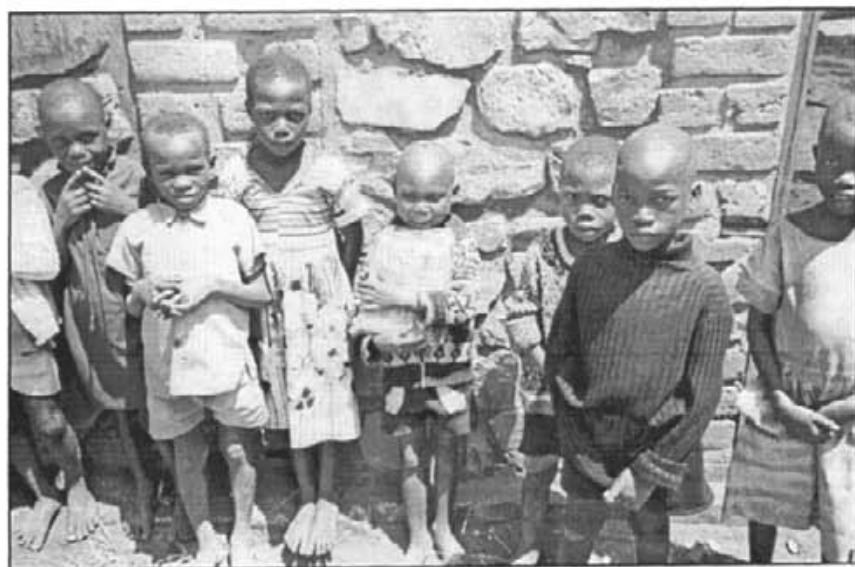
Sense persones poca vasa hi fan els doblers.

I animació missionera. Quan un diu que se'n va a missions provoca diverses reaccions: "està malament del cap", "no sap que es fa". I si és un capellà apreciat pel poble, s'afegeix: "el Bisbe no té el cap bé". També: "ets un valent", "coratge", "compta amb la meua simpatia", "t'admir", "m'agradaria tenir el coratge i la fe que tu tens". Uns animen. Fan animació missionera. Que també suposa informar, donar a conèixer la realitat de les missions.

I pregària. La més gran aportació dels creients. Llavors sí, en quart lloc, l'economia juga el seu paper. Que els missioners dinen cada dia. I espenyen sabates. I compren llibres.

Ara que ningú digui: "jo no puc ajudar més que amb doblers". Ni sols amb pregària i doblers. La majoria, per raons d'edat, salut, circumstàncies familiars, professionals, etc, no es podran oferir com a missioners. En canvi animar, o desanimar, no sols és possible, sinó que és una situació que sovint hem d'enfrontar i resoldre d'una manera o de l'altra. Llavors sí, doblers. No per tranquil·litzar consciències. Sinó per completar el compartir. Compartim pregària, temps, curolles, simpatia i també doblers.

Miquel Mulet Coll

ELS NOSTRES PADRINS A L'ESCOLA S'AUBA DE CALA RAJADA

L'Equip de Gent Gran del Servei d'Acció Social i Sanitat del Consell Insular de Mallorca, en col.laboració amb els serveis socials de l'ajuntament du a terme dins el nostre municipi un projecte dirigit a la gent gran. Un apartat d'aquest projecte, l'anomenat "AJUDEM ALS QUI CUIDEN" s'ofertà a les escoles de Capdepera i Cala Rajada amb l'objectiu de fomentar l'intercanvi d'informació i coneixements de la realitat de les persones majors amb les persones més joves, com són els nins.

A tal fi es va realitzar una xerrada informativa sobre la vellesa baix el títol "els nostres padrins" a l'escola s'Auba de Cala Rajada.

Posteriorment a aquesta activitat els alumnes elaboraren unes redaccions a on contenen l'experiència viscuda i les relacions que mantenen amb els seus padrins.

Recollim a continuació alguns fragments d'aquestes redaccions. Totes són frases d'estimació, algunes no exemptes d'interès com aquestes:

"Lo que más me gusta de mi abuelo es que en las fiestas siempre suele darme un poco más de dinero que mis padres".
Javier Barrantes Palomino. 8è. A

"Lo mejor de mi abuelo es que tiene el Canal Plus y me voy a ver el fútbol cada sábado y domingo"

Anònim. 7è. B

I altres d'agraïment, d'admiració, de respecte i nostàlgia:

"la tercera edad no es nada extraño, no es más que una edad que todos debemos aceptar de la manera que venga y no rechazar a la gente por ser viejos sino quererlos más aún y devolverles todo el cariño y enseñanza que ellos nos han dado".

Patricia Vilchez. 8è. A.

"Me gustaria cuando sea anciano jugar con mis nietos como mis abuelos han jugado con los suyos, he aprendido de ellos muchas cosas. También me gustaria enseñarles a mis nietos que tienen que aceptar la vejez como una etapa de su vida".

Mª Victoria Vivancos Espín. 8è. A

"Un abuelo nunca molesta, su compañía es muy divertida, y sirven para mucho, no me refiero a que sirven para que hagan las cosas de la casa, sino lo más importante para aconsejar y dar su cariño".

Leticia Mejías González. 8è. A

"Ya que mis abuelos son de las personas que más me han querido, yo de vez en cuando quisiera ponerme en su lugar y sentir lo que ellos sienten y querer a la familia como ellas la quieren y mantenerla unida como ellos la mantienen"

Francisca Morey. 8è. A

"Llegar a ser viejo no es lo peor que pueda suceder en la vida, a mis abuelos los considero los mejores de la familia por su sabiduría y su cultura antigua"

Sergio Márquez Rejón. 8è. A

"Con mi abuelo he aprendido muchas cosas; él me enseñó a trabajar en el huerto, a cuidar de las gallinas, los conejos etc... Con él he pasado varios veranos cogiendo almendras y algarrobas"

Patricia Ferrer. 8è. A

"Quan jo estava avorrida, la meva repadrina jugava amb jo a un joc de montar cases, i ella feia grans torres. Tenia totes les peces sobre la seva falda negra i llarga, però això era quan jo tenia tres anys. Ara que ja en tenc dotze encara me'n record, i m'agradaria tornar-hi a jugar".

Maria Caldentey Mestre. 8è. A

Volem agrair la col.laboració de la, aleshores, directora del centre i dels mestres, gràcies als quals l'experiència ha estat possible i la motivació que han mostrat tots els alumnes de 7è i 8è de l'escola de L'Auba.

Agenda de la Vila mes d'abril

Nats:

dia 3, Enrique Sebastià Bover Alonso,
d'en Sebastián i Concepción.

dia 10, Moisés García Quintanilla d'en
Manuel i Ana Maria

dia 14, Joan Aso Serapio d'en Pedro
Victoriano i Nicole.

dia 15, Roc Vives Morey d'en Xisco
"Lissa" i Francisca

dia 22, Pau Servera Llaneras d'en Francis-
co i María

Noces:

dia 8, Sebastià Ferer Garau amb na
Margalida Garau Blanes

dia 8, Joan Vives Mas amb na Mercedes
Torres Listan

Finats

dia 8, Jaume Rosselló Moll (1905)

dia 23, Josep Ferrer Gili (1902)

BATEC

Si una cosa ha caracteritzat la trajectòria de Capdepera Ràdio des de la seva fundació ha estat la pluralitat. L'eslògan de "Capdepera Ràdio, la de tots", sembla haver deixat d'esser una simple frase per a convertir-se en una realitat. Malgrat el finançament municipal, ha aconseguit, amb la dedicació i esforç dels qui "fan ràdio", un bon nivell, una programació variada, una ampla cobertura i, el que és més important, autonomia d'acció i d'opinió.

La ràdio ha engrescat moltes persones i s'ha convertit en un veritable instrument de participació ciutadana.

Però la ràdio local ha saltat a la fama, fora del nostre municipi, no per la gran feina feta sinó per l'escàndol -nosaltres encara estam bocabadats i perplexos pel que ha passat- que ha esclatat entorn del programa "Nimfomania" d'Antoni Guiscafré.

Potser el programa fos groller i de mal gust -nosaltres sí l'hem escoltat- però ja ho era des del primer dia que s'emeté. Realment, la moguda ha estat desproporcionada. N'hi havia prou amb les mesures preses anteriorment, especialment amb el canvi d'horari, cosa que restringia l'audició a un públic teòricament adult, com fan totes les televisions i ràdios, públiques i privades.

Però, no content amb el canvi d'horari i les crítiques anteriors, el responsable del programa ha volgut donar una passa envant sol·licitant l'edició del cartell que ha aixecat aquesta forta polèmica. Des de l'Ajuntament s'ha prohibit la continuació del programa i s'ha denegat per a imprimir en el taller municipal de serigrafia el pòster.

Sí, el cartell està fet amb ànim de provocar reaccions i, en aquest sentit, ha pegat en el clau. Si pretenia provocar ho ha fet en grau màxim i, curiosament, amb el recolzament dels qui, precisament, pretenien censurar-lo més contundentment. La polèmica és una bona arma publicitària. Així, el que s'ha aconseguit ha estat treure de l'anonimat n'Antoni Guiscafré i, per uns dies, se l'ha catapultat a la fama. La premsa illenca, i fins i tot la nacional, han ventilat l'assumpte, prenent-hi part fins i tot la Direcció General de Família i Menors, o alguna associació privada com la de Famílies Nombroses. Tampoc les plomes més prestigioses (Planas Sanmartí, Matias Vallés) no han deixat de dir-hi la seva.

Alguns membres de l'emissora local signaren un manifest, amb noms i cognoms, recolzant la decisió de l'Ajuntament. Alguns altres ha preferit, en lloc de manifestar una opinió contrària, donar-se de baixa, cosa que des d'aquestes planes sentim molt. Creim que la Ràdio ha d'esser de tots i el debat intern necessari.

Però, amb la qüestió de "Nimfomania", a més d'exaltar als més moralistes del municipi, s'ha aconseguit crear enclotxes dins la pròpia ràdio, posant en perill un projecte ambiciós i, en certa forma, s'ha introduït un factor desestabilitzador en plena campanya electoral.

L'únic que ha sortit guanyant ha estat el propi Antoni, el qual manifestà a una entrevista gaudir de la polèmica i sentir-se un provocador.

Costa poc. Val molt

FES-TE DONANT D'ORGANS

40 45 79

CARTA A LA MEVA ILLA:

Amb motiu de publicar un diari de ciutat que, segons un estudi de la Universitat de les Illes Balears, un 25% de la Serra de Tramuntana és propietat d'estrangers, un amic meu em va recordar una carta que vaig escriure l'abril de 1989 i que ara, després de sis anys, torn a publicar perquè pens que té moltes coses que, per desgràcia, són altra vegada actualitat.

"Estimada terra: Perdona'm que a l'encapçalament et tracti de meva (oficialment, al Registre només tenc mitja quarterada, un solar i una caseta), però vaig néixer a un dels teus racons que per a mi conserva encara la bellesa del paisatge i que estim amb locura, com estim cada una de les teves cales, dels teus boscos i muntanyes, comellars i turons, planes i torrents, reguerons i pletes, ametllers i vinyes..."

Tu saps com estim la teva història (la nostra història), la nostra llengua, els nostres costums i tradicions, la nostra cuina i rebosteria...

És perquè t'estim -ja veus com faig públic el nostre amor- que avui t'escriu aquesta carta. T'he de dir que estàs en perill i en perill greu. Intentaré explicar-t'ho de la manera més clara i més breu possible.

Tu saps que ets preciosa, que els teus pasatges valen ulls per mirar,

que les teves cales d'aigües transparents són úniques en el món, que el teu nom, en definitiva, és conegut arreu del planeta. Això que, en principi, podria ser motiu de goig i satisfacció, s'està convertint en una malaltia que en un futur et pot conduir a la mort.

Tu saps com aquests darrers vint anys has estat per als mallorquins, més que una bona mare, una "maregassa". T'has deixat prendre pins i arenes, marina i torrents; has consentit que el ciment i l'asfalt es menjassin marjades i olivars. No et culp: la teva intenció era bona, volies que els teus fills visquessin com senyors i mostrassin als de fora la teva bellesa. Però alguns d'aquests fills teus t'han anat amb traïdoria, t'han explotat, t'han xuclat fins a deixar-te secs els pits.

Ara et trobes sembrada d'hotels a tot arreu i els aprofitats de sempre amb excuses de turisme de qualitat i altres coverbos, que ja no es creu ningú, segueixen contruint i edificant, i projectant camps de golf,

inofensius a primera vista, però que sempre duen al darrere un grandios hotel o són golafres de l'aigua que comença a faltar.

Has pensat que serà de tu d'aquí a cinquanta anys? Llavors la generació del ciment ja no serà aquí, però tu romandràs tarada per a sempre; ningú voldrà venir, hauràs perdut tots els teus encants; em fa calfreds dir-t'ho, però t'assemblaràs a una prostituta vella i tudada a la que ningú s'acosta. La situació és greu i t'avís: pensa en el futur, en el teu poc espai de conradís, en les teves fonts eixutes, en les voreres de mar repletes de mastodontics edificis, propietat de companyies estrangeres. No et deixis enganyar pels mals fills que s'aprofiten de tu. Estandisposats a morir matant.

Per l'amor que et tenc com a fill, t'ho recoman: crec que és hora que diguis: BASTA!

Amb tot el meu afecte."

Andreu Genovart Orell

**PASSEM A
L'ACCIÓ
PER CONSTRUIR UN PAIS**

LLENGUA AMB TÀPERES

L'Ajuntament ja té aprovat el seu Reglament Municipal de Normalització Lingüística. Ara sols resta que l'Ajuntament comenci a aplicar-se'l. Dic això perquè el passat dia 8 d'abril, en el diari "Última Hora", hi va aparèixer un anunci de mitja pàgina, estrident i espectacular, encapçalat per una inscripció que, textualment, deia:

L'AJUNTAMENT DE CAPDEPERA DONAR SUPORTELS EMPRESARIS DEL POLÍGON INDUSTRIAL.

No entr en el fons de la qüestió -en si l'Ajuntament ha de donar o no suport als empresaris- sinó en la forma, en una forma que cap al·lot d'EGB no s'atreveria a subscriure. Pensau per un moment que aquest anunci hagués aparegut en castellà diguent: *El Ayuntamiento de Capdepera dar soporte los empresarios del polígono industrial*. Haurien dit que tenim l'Ajuntament més incult d'Espanya. Però com la malifeta és en català...

Breu anàlisi d'una oració.

L'Ajuntament de Capdepera donar suport els empresaris del polígon industrial. D'això se'n diu una oració agramatical i, per tant, inacceptable. En primer lloc es produeix una violació del filtre de cas, derivada de la manca de flexió de l'infinitiu **donar**. L'infinitiu, amb el gerundi i el participi, és considerat com a forma nominal del verb i, per tant, té unes funcions coincidents amb les del substantiu. No pot, però, funcionar com a nucli de l'oració, ja que aquesta funció és reservada als verbs en forma personal. Seria acceptable, en canvi, una frase com: **L'Ajuntament de Capdepera vol donar suport...** En aquest cas, l'infinitiu, apareix en funció d'objecte directe, una de les que pot desenvolupar, com fan els substantius. Una altra construcció correcta seria: **L'Ajuntament de**

Capdepera va donar suport... En aquest cas es tractaria de la forma anomenada perfect perifràstic, que es forma amb l'infinitiu del verb respectiu precedit de les formes següents: vaig, vas (vares), va, vam (vàrem), vau (vàreu), van (varen). Aquesta forma perifràstica és equivalent al pretèrit perfect simple (doní, donares, donà, donàrem, donàreu, donaren). Així, també seria correcte: **L'Ajuntament de Capdepera donà suport...** I encara hi podríem afegir, entre les formes acceptables, la constituïda amb el verb en present d'indicatiu: **L'Ajuntament dona suport...** Ja veis si n'hi havia de solucions i en canvi se n'adoptà una d'incorrecta.

La segona qüestió mereixedora de rebuig dins l'oració que ens ocupa és **els empresaris**. Aquests empresaris són els destinataris, els qui reben l'efecte de l'acció empresa per l'Ajuntament. Què vol donar l'Ajuntament?: suport. A qui?: als empresaris. Si corregim el donar, com hem vist, deixant-lo en **vol donar**, en **va donar**, en **donà** o en **dona**, el sintagma **els empresaris del polígon industrial** rep el cas datiu i fa la funció d'objecte indirecte. Per tant, obligatòriament ha d'anar precedit de la preposició **a**. Aquesta preposició, en contreure's amb l'article **els**, pren la forma **als**. Així, doncs, hauríem de dir **als empresaris**.

Per les causes exposades, i sobretot perquè ens ho dicta el més elemental sentit comú, l'oració correcta és:

L'AJUNTAMENT DE CAPDEPERA VOL DONAR (VA DONAR/DONÀ) SUPORT ALS EMPRESARIS DEL POLÍGON INDUSTRIAL.

Jaume Fuster Alzina

Carta a cap vermell

Fa justament un any esclataven les lluites ètniques i tribals que desembocaren en les matances de Ruanda. Fins aleshores aquest país centre-africà era només una petita taca, insignificant, en un mapa del que teníem remotes notícies pels missioners allà establerts.

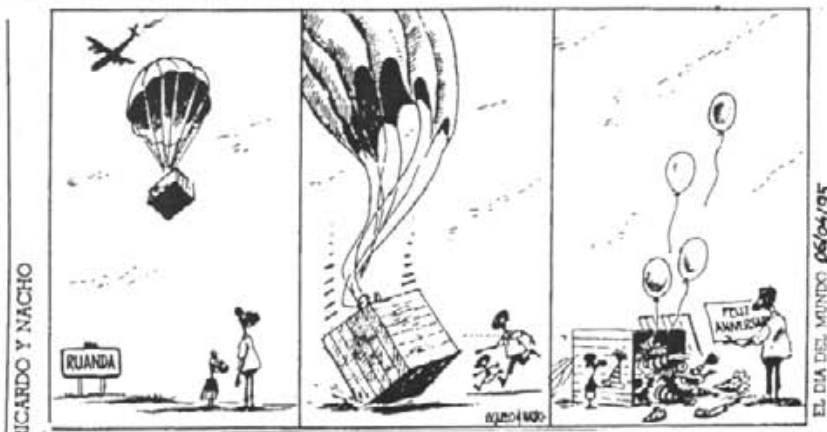
Fa justament un any, els diaris d'arreu del món omplien planes i planes d'esgarriosos relats i fotografies esfereïdores; la televisió, per la seva part, tampoc no es quedaren enrere, vomitant imatges revulsives.

Ara, mentre la ferida de Ruanda encara resta oberta, el país veïnat, Burundi, ha iniciat una etapa de desestabilització que pot dur-lo -si no s'hi posa remei immediat- a un nou genocidi. Els "tutsis" i els "hutus" tornen a enfrontar-se, enverinats per l'odi racial.

Fa justament un any a Ruanda l'exèrcit i els paramilitars "hutus" iniciaren l'extermini de quasi un milió de "tutsis". Ara a Burundi s'han canviat els papers i els "tutsis" eliminen els "hutus". Però tant en un com en l'altre país, al capdavant sempre ho paga la pobra gent que afegeix a la seva misèria existència la por a la mort violenta.

Burundi és un indret amb forta presència de missioners mallorquins, els quals ja fa estona denunciaren el perill d'esclat de la crisi que ara afecta aquell país. A nosaltres només ens queda esperar i aportar el nostre granet d'arena per als qui fan tot quant poden en favor de la dignitat humana en aquelles terres.

Paco

JUDO

En el poliesportiu de Calvià -l'lastima que Capdepera no compti amb qelcom de semblant- es disputà el VI Trofeu President, per a equips de Balears. Entre els participants hi havia el Club Renshinkan de Cala Rajada, amb un equip femení i un de masculí. En aquest últim s'hi integraren dos judokas locals, cinturons negres: Santi Espiritusanto i Manolo Ruiz. En aquesta competició no es té en compte el pes, per la qual cosa els competidors no passaren per la bàscula.

L'equip local demostrà una excel·lent preparació física i tècnica que les permeté guanyar el bronze i declarar-se tercer equip de les Balears. El campió fou l'Olímpic de Palma, seguit de l'Escola Esportiva Mañes.

Després de la competició, el Govern Balear obsequià el Club Renshinkan amb aquest artístic trofeu, representant un samurai, per haver aconseguit la tercera plaça.

Terminologia esportiva

Algunes paraules per a millorar el nostre vocabulari esportiu

Gabinet de Terminologia (17.30.62)

EN COS DE CAMISA

D'aquí a pocs dies els ciutadans haurem de complir amb un dels deures més importants i bells: elegir les persones que ens representaran a l'Ajuntament. És aquesta una tria molt difícil, ja que tots els que es presenten tenen sobrats motius per ésser elegits. Els partits que els recolzen tenen provada experiència política, els programes electorals que posen a l'abast dels electors són fruit de meditat treball, i tots presenten a bastament proves concloents sobre la necessària realització dels punts dels seus programes.

Una mala papereta per als ciutadans que vulguin, amb honradesa i serietat, participar a les eleccions. És fa difícil escollir una de les distintes opcions que ens posen al davant. Totes mereixen l'oportunitat de poder complir amb el sagrat deure de defensar els nostres interessos, millorar la convivència i fer gran el nostre poble.

el planeta

BERLIN 94. Conferència sobre el canvi climàtic.

Després de les esperances creades per la Conferència de Rio, s'ha passat ràpidament de la de concreció dels objectius prevists a Rio ha esta la cimera sobre el canvi climàtic celebrada recentment a Berlín. El dia 7 d'abril acabà la reunió per intentar arribar a un acord global que reduís les emissions de CO2 a l'atmosfera, identificades aquestes com el principal causant del canvi climàtic.

Els països més afectats (les illes i països amb molta costa) i els ecologistes presentaren una plataforma de compromís amb la intenció de reduir un 20% de les emissions per a l'any 2005. Aquesta proposta fou rebutjada per la majoria. Com sol ser habitual, els països desenvolupats accepten que hi ha massa emissions i que aquestes són nefastes per al clima mundial, però es neguen a quantificar la seva reducció. Tornam al principi, no hi ha compromís concret.

Espanya manté una postura esquizofrènica. D'una banda hauria d'ésser un dels països capdavaners en la lluita contra les emissions de CO2, per ésser un dels més afectats (disposa de molta costa i aquesta està molt poblada), però, pel contrari, proposa augmentar un 16% les emissions, al·ludint que es troba per sota la mitjana europea.

El país amfitrió, Alemanya, ha qualificat d'èxit l'encontre, ja que s'ha aprovat la necessitat de reducció, front a les propostes d'estabilització, i s'ha compromès als països en vies de desenvolupament com a futurs responsables. Mentre, però, seguiran tirant a l'aire el mateix CO2 que fins ara, o més.

PESCA

Fa uns anys esclatà la "guerra del bacallà" a Islàndia, després fou la "batalla del Gran Sol", posteriorment la "guerra del bonftol", adesiara els conflictes amb el Marroc, i enmig els problemes amb els pescadors italians per la pesca amb xarxes de deriva en el Mar Balear... l'última ha estat la "guerra del fletan". De cada vegada, els pescadors espanyols tenen més dificultats per trobar llocs adequats on calar les seves xarxes.

A més de la lògica reserva dels països on es troben les pesqueres, l'interès per explotar-les per part dels estats més pròxims i les guerres comercials, hi ha una qüestió de fons: la sobreexplotació dels recursos. Es pesca massa. A les Balears, per exemple, de cada vegada hi ha menys peix, mentre els pescadors locals i una gran nombre de vinguts d'altres indrets no li donen treva.

INCENDIS

Pot semblar molt prest, però ja es comença a parlar d'incendis forestals. La Conselleria d'Agricultura ha hagut d'avançar la data d'inici de campanya, a més de preveure una sèrie de mesures per a millorar la seva eficàcia. Entre d'altres coses, es preveu la creació d'una central de coordinació operativa des del dia 30 de març, la creació d'agrupacions de defensa forestal -voluntaris-, la contractació de més medis aeris i la creació d'una brigada aerotransportada. Per enguany es preveu un augment d'inversions per a prevenir incendis, passant de 315 milions a 522; el pressupost per a vigilància i extinció ha passat de 391 milions a 446. Un altre punt important és l'aprovació d'un decret d'incendis per a 1995 que prohibeix fer foc a les zones forestals des del 15 d'abril al 15 d'octubre; a més, obliga a que qualsevol ús de foc a zones agrícoles ha d'ésser autoritzat per escrit per la Conselleria, es restringeix el trànsit de vehicles de motor per la serra de Na Burguesa i es faculta el Conseller d'Agricultura i Pesca a ampliar aquestes restriccions a d'altres zones, en funció de condicions especials de risc.

D'en temps primer...

una ullada cap enrera, per recordar la nostra gent.

Aquesta foto pertany a una actuació en el Teatre Principal , entorn a l'any 1954.

L'event consisteix en un "FESTIVAL" organitzat i preparat per na Francisca Tous "Setra" a benefici de la parròquia.

Els protagonistes (d'esquerra a dreta) són : na Catalina Fuster "Ranxera", na Margalida Blanes "Pintora", Jaume Bonnín "Sellater", Antònia Ferrer "Balaguera" i Margalida Morey .

El número que representaven damunt l'escenari es titulava "*Profesor Merengue*".